

บันทึกการสำรวจวาฬในบริเวณอ่าวไทยตอนบน

10 ต.ค.56 จากบนฟ้า

ผู้บันทึก "ชาญกิจ"

“เจอ..3 ตัว อยู่ที่แท่นน้ำมัน” ขณะนั้นเวลา 10:45น.

“จริงๆ เห็นที่แถวปะการังเทียมด้วยตัวนึง แต่ตรงนี้น้ำมันอัปากสูบเหยื่อเยอะกว่า”...นั่นเป็นเสียงพี่จำรูญ แห่งบางตะบูน เจ้าของเรือกาน้ำใหญ่ ซึ่งผมคิดว่าเป็นไต้เรือที่นำคนออกไปดูวาฬหลายต่อหลายคนหลายต่อหลายครั้ง แทบไม่เคยผิดหวัง ขอให้ถ้าวันนั้นมีวาฬเข้ามาในอ่าวเถอะ แต่สิ่งที่ไม่ผิดหวังแน่ๆ คือ ความตั้งใจในการพาคนออกไปดูและความรักความสนุกกับงานที่แกทำเรียกว่าถ้าไม่ขอให้กลับ แกแทบไม่เคยหันหัวผละออกมาจากวาฬก่อนเลย

11:40 ขณะเครื่องออกมานอกฝั่ง ตรงข้ามแถววัดกะซ้าสักพักนึงคลื่นลมสงบ หลังจากทั้งอาทิตย์มานี้ฝนตกและลมแรงตลอด วันนี้ทะเลแถบนี้ได้สงบลงและแดดส่องแรงเป็นวันแรกของอาทิตย์ ผมมองเห็นทะเลเรียบเขียวและมีริ้วรอยแปลกๆตลอด เหมือนมีตะกอนถูกกวานขึ้นมาจากริมฝั่งทำให้เกิดร่องรอยที่ดูแปลกตาดี.

เรือบรรทุกแกวปากน้ำทำจีน

และขณะที่เริ่มบินห่างออกจากฝั่งสักนิดผมก็สังเกตเห็นฝูงโลมาเล็กๆ ที่ว่ายคลอเคลียออกหากินด้วยกันประมาณ 5 ตัวดูลักษณะไม่ได้รีบร้อนว่ายน้ำไหน ดำผุดดำว่ายเล่นคลอเคลียกันบริเวณนั้นสักระยะ เราบินวนอยู่สักครู่ ผมถึงบอกให้พี่ท (นักบิน) มุ่งหน้าไปหาเรือพี่จำรูญแถวแท่นน้ำมัน

ฝูงโลมาใกล้แถวปากน้ำท่าจีน เลยวัดกะข้าขาว 5 ตัว ตอนแรกว่าเห็น 7 ตัว

ออกบินไปจนถึงแท่นน้ำมัน คงเป็นเพราะผมออกมาช้าไปหน่อยเลยไม่ได้เจอเรือฟิรดูญในบริเวณที่ผมคิดว่าเคยพบวาฬ
กับแกมื่อหลายๆ ครั้งที่มา เราลองบินวนดูอยู่สักพักนึง น้ำบริเวณนี้ก็ดูขุ่นๆ และมีร่องรอยของตะกอนขุ่นเต็มไปหมดทำให้
เกิดลวดลายที่ดูแปลกตา

เรือน้ำมันใกล้แทนน้ำมันบางแก้ว บนผิวน้ำที่ดูแปลกตาจากตะกอนใต้น้ำ

เราบินวนหาอยู่สักพักหนึ่งก็ไม่เจอ หลายๆ ครั้งเราชอบคิดว่า ถ้าเราขึ้นมาอยู่บนฟ้า มาอยู่ที่สูงๆ เราคงสามารถมองหาอะไรได้ง่ายๆ คุณหนึ่ง มักจะเตือนผมอยู่เรื่อยๆ ว่า การใช้เครื่องบินออกมองหาวาฬนี้ไม่ได้ง่ายอย่างที่คิด เพราะโอกาสที่เครื่องจะบินผ่านไปก่อนที่เขาจะโผล่มาให้เห็นนั้นง่ายนิดเดียวจริงๆ แล้วควรใช้เครื่องบินในการบินเพื่อสำรวจพฤติกรรมของ

เขาจะได้ประโยชน์สูงกว่า ซึ่งนั่นก็หมายความว่า ควรจะมีการสำรวจทางเรือไปก่อน จนกระทั่งได้พบวาฬแล้วถึงจะวิทย์ หรือ ไทรบอกให้เราบินขึ้นมา ซึ่งนั่นก็เป็นอย่างที่ผมทำอยู่เมื่อเช้า เพียงแต่เราออกมาช้าไปหน่อย การบินวนเพื่อมองหาเรือเล็กๆ ของพี่รัฐที่ผมคิดว่า ถ้าเจอเรือพี่รัฐก็ต้องเจอวาฬว่ายอยู่ในบริเวณใกล้ๆ นั่นเอง กลับไม่ง่ายอย่างที่คิดเลย เราวนโฉบไปหา เรือล่าแล้วล่าเล่าแต่ก็ไม่พบแกละเลย ตามผมก็คอยมองหาทั้งเรือและวาฬไปด้วยพร้อมๆ กัน

เกือบๆ ชั่วโมงที่บินวนไปวนมา ผ่านจุดมองที่คุ้นตาแต่เมื่อได้มาองจากมุมบนก็ดูสวยแปลกตาไปอีกแบบ ทั้งไปะ, ทุ่ง เลี้ยงหอยต่างๆ กว่าจะเห็นเรือพี่รัฐอีกที ก็มาเจอตอนที่แกหันหัวกลับมาจนเกือบจะเข้าเขตบางตะบูนแล้ว เราบินวนดูแก รอบๆ รู้สึกได้ว่าแกกำลังมุ่งหน้ากลับมากกว่า คนในเรือคงดูกันจนเบื่อแล้ว (รู้ทีหลังว่าเป็นกลุ่มคนสูงอายุแทบทั้งนั้นแต่ก็ อยากรูมาเห็น) เราเลยตัดสินใจกันเองว่าออกบินเพื่อมองหาเขาจากที่ห่างฝั่งหน่อยเพราะผมรู้สึกว่าน้ำในบริเวณที่เคยออกเรือ ดูวาฬ ดูมีตะกอนขุ่นขึ้นมากกว่าปกติ เลยลองคิดๆ เอาว่า วาฬอาจจะหากินออกไปในช่วงที่ห่างออกไปกว่าปกติ (อีกครั้งที่ใช้ ความคาดเดาเอาลั่วนๆ)

บริเวณทุ่งเลี้ยงหอยแถบปากแม่น้ำแม่กลอง

พี่ทพามบินออกมาทำแนวขนานกับชายฝั่งทางสมุทรสงคราม เราบินไปเรื่อยๆ ในใจผมก็แอบนึกว่า “ช่วยแล้ว..ไม่เจอ อีกแหง”

พักใหญ่ที่เราตรงมาเรื่อยๆ แบบมีแต่ท้องน้ำ..และอย่างไม่คาดคิดผมเห็นแผ่นน้ำด้านที่ผมนั่งเมื่อมองออกไปข้างนอก ต่ำลงไปแตกออกและสีชมพูคุ่นๆ แวบเข้ามาในสายตาทันที

“วาฬ..วาฬ..เจอแล้วที่ สองนาฬิกา”

ในขณะที่ผมเห็นน่าจะเป็นการขึ้นมาสูบกินของวาฬตัวแม่ เพราะอีกสักพักผมก็เห็นเจ้าตัวน้อยๆ ขึ้นมาหายใจและว่ายน้ำไปในทิศทางเดียวกับเจ้าตัวใหญ่ ..ความโล่งใจ..ที่เรื่องนี้ไม่บินกลับแบบมือเปล่าก็เข้ามาทันที..แต่ก็ไม่ได้ทั้งหมด เพราะการ

ซึ้นกินของแม่ลูกคู่นี้ไม่ค่อยง่าย เขาใช้เวลาซึ้นกินไม่มาก และมัก

จะดำหายไปในจนเราไม่สามารถมองเห็นหัวหรือหางได้ง่าย แม้แต่พวกนกที่คอยบินตามยังกระจัดกระจายไปหมด แต่ก็มีพฤติกรรม
การกินที่แปลกออกไปบ้างเล็กน้อย โดยตัวแม่จะเอาหางพาดน้ำอย่างแรงจนน้ำแตกกระจายสูง และโผล่ตัวแบบตะแคงข้างแล้ว
สูปเหยื่อ หลังจากนั้นจะดำดิ่งลงไปและสักครู่จะปล่อยฟอง

อากาศเล็กๆ ซึ้นมา

ผมมาสังเกตเห็นที่หลังว่าปล่อยฟองออกมาจากปากข้างซ้ายเบาๆ เป็นสายเล็กๆ ต่อเนื่องจนตัวโผล่ซึ้นมาและหายใจ
ออกมาทางปากด้านข้าง แล้วจึงค่อยดำหายลงไปอีกครู่ ซึ่งเจ้าแม่ลูกคู่นี้ทำอยู่สักพักหนึ่ง แต่ผมก็สามารถถ่ายมาได้เพียงครั้ง
เดียว ที่เหลือผิดพลาดทางเทคนิคล้วนๆ ครับส่วนใหญ่ out of focus ครับ นึกแล้วก็ท้อบ้างเหมือนกัน ถ่ายหนึ่งมาหลายต่อ
หลายปี บทมันจะพลาดมันก็พลาดเอาดี้อู๋ ได้แต่จำไว้เป็นบทเรียนให้แม่นๆ ต่อไปครับ.

ช่วงจังหวะการหากินแบบใช้หางตีน้ำและตะแคงตัวกิน,ปล่อยฟองใต้น้ำ

เจ้าแม่ลูกคู่นี้แหละครับ ที่เข้ามา save วันของผมไว้ไม่ให้กลับมือเปล่า

เราบินถ่ายแม่ลูกคู่นี้อยู่พักใหญ่ครับ ส่วนใหญ่เหมือนเดิมครับ คือเขาขึ้นมาหายใจแล้วก็ดำลงไปเลย มีขึ้นมาอ้าปากกินอยู่สักครึ่งสองครึ่งเท่านั้นเอง อาจจะเป็นชุดเดียวกับที่พี่ดูเห็นแล้วก็กินจนเริ่มจะอิมแล้ว ส่วนใหญ่อาจจะกำลังสอนให้ลูกทำตามหรือเล่นกับลูกอยู่ก็ได้ คิดได้งั้นแล้วเลยทำให้คิดว่าพอได้รูปแล้วก็ควรจะปล่อยให้เขาหากินได้สบายๆ โดยไม่รบกวน

เขาจนเกินไปก็ทำจะดี

ยิ่งขณะนี้ผมคิดว่า กระแสของการดูวาฬ ในอ่าวไทยรูปตัว ก นี้รู้สึกว่าจะเริ่มฮิตติดอันดับแล้ว ผมสังเกตดูได้แม้จากการจองเรือของพื้ญญและเรือที่เล็กแล้ว ตอนนี้อยู่ค่อนข้างเต็มตลอด แทบไม่มีวันว่างให้ผมไปลงได้เลยครับ ทั่วๆ ที่เมื่อปีที่แล้วก็ยังไม่ขนาดนี้ ก็นับว่า ถ้าคิดว่าเราทำให้คนไทยได้รับรู้ว่า เมืองไทยในอ่าวไทยของเราก็มีวาฬอาศัยอยู่ ก็นับว่าทำได้ระดับหนึ่งแล้ว แต่ก็จะมีคนไทยเราได้ระลึกว่า น่านน้ำนี้มีวาฬมาอาศัยอยู่อย่างถาวร และ ทำให้เรามีสำนึกรักและต้องการจะเก็บรักษาเขาไว้ให้ยั่งยืน อันจะนำมาซึ่งการดูแลให้ครบองค์ประกอบทั้งหมดที่จะทำให้เจ้ายักษ์ใหญ่แห่งท้องน้ำนี้สามารถอาศัยอยู่ในอ่าวไทยได้ตลอดไป ก็เป็นเรื่องใหญ่ที่ทุกๆ คนทุกฝ่ายต้องเขาร่วมกัน ไม่ใช่เพียงแค่ใช้ประโยชน์จากการมีวาฬอยู่เพียงเพื่อการท่องเที่ยวของมนุษย์เราเท่านั้น.

สรุป : พบโลมา 5 ตัว ว่ายอยู่แถวๆ วัดกะซำขาว

พบวาฬแม่ลูก 1 คู่ ว่ายอยู่ห่างจากฝั่งประมาณ 20ไมล์

ระบุตัวไม่ได้

โทรถามทางพี่จ่าบุญ แก้วว่า ทางเรือ แก่ได้เห็นวาฬ 3 ตัวที่แท่นน้ำมัน และอีกตัวที่บริเวณปะการังเทียม

